

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy w przypadku świadczenia usług przez podatnika mającego siedzibę w państwie członkowskim na rzecz innego podatnika działającego w takim charakterze, którego siedziba działalności gospodarczej znajduje się poza Unią Europejską, przy czym są to podmioty odrębne i niezależne pod względem prawnym, lecz należące do tej samej grupy, a usługodawca zobowiązał się na podstawie umowy do wykorzystywania swoich urządzeń i personelu wyłącznie do wytwarzania towarów na rzecz usługobiorcy, które to towary są następnie sprzedawane przez owego usługobiorcę, co skutkuje dostawami towarów podlegającymi opodatkowaniu, przy których usługodawca świadczy wsparcie logistyczne i które wykonywane są w rzeczonym państwie członkowskim, art. 44 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. ⁽¹⁾ i art. 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/[2011] z dnia 15 marca 2011 r. ⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że należy uznać, iż podatnik mający siedzibę poza Unią Europejską posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej w tym państwie członkowskim?
- 2) Czy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE i art. 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/[2011] z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podatnik może dysponować stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli wymaganym zapleczem personalnym i technicznym jest zaplecze jego usługodawcy, który jest od niego niezależny pod względem prawnym, lecz należy do tej samej grupy, przy czym jest zobowiązany umownie, na zasadzie wyłączności, do używania owego zaplecza na rzecz tego podatnika?
- 3) Czy art. 44 dyrektywy 2006/112/WE i art. 11 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 282/[2011] z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiającego środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że podatnik dysponuje stałym miejscem prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim swojego usługodawcy, jeżeli usługodawca ten wykonuje na jego rzecz, w wykonaniu zobowiązania umownego na wyłączność, szereg świadczeń akcesoryjnych lub uzupełniających w stosunku do produkcji z materiałów powierzonych w ścisłym znaczeniu, przyczyniając się tym samym do realizacji transakcji sprzedaży zawartych przez tego podatnika w jego siedzibie położonej poza Unią Europejską, lecz skutkujących opodatkowanymi dostawami towarów zlokalizowanymi na podstawie przepisów dotyczących VAT na terytorium rzeczonoego państwa członkowskiego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 282/2011 z dnia 15 marca 2011 r. ustanawiające środki wykonawcze do dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2011, L 77, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 6 kwietnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko DX

(Sprawa C-241/22)

(2022/C 276/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

DX

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy środki ustawodawcze dotyczące udzielania organom publicznym dostępu do danych o ruchu i danych dotyczących lokalizacji (z uwzględnieniem danych umożliwiających identyfikację) w związku z zapobieganiem, dochodzeniem, wykrywaniem i karaniem przestępstw kryminalnych mieszczą się w zakresie zastosowania dyrektywy 2002/58/WE ⁽¹⁾, w sytuacji, gdy chodzi o udzielenie dostępu do danych, które nie są przechowywane na podstawie środków ustawodawczych w rozumieniu art. 15 ust. 1 dyrektywy 2002/58/WE, lecz które są przechowywane przez dostawcę na innej podstawie?
- 2) a. Czy pojęcia [...] „poważnych przestępstw” i „poważnej przestępczości” użyte w wyrokach przywołanych w pkt 5.7 i 5.8 postanowienia odsyłającego ⁽²⁾ stanowią autonomiczne pojęcia prawa Unii, czy też nadanie znaczenia tym pojęciom należy również do właściwych instytucji państw członkowskich?

- b. Jeżeli są to autonomiczne pojęcia prawa Unii, to w jaki sposób należy ustalać, czy mamy do czynienia z „poważnym przestępstwem” lub „poważną przestępczością”?
- 3) Czy udzielenie organom publicznym dostępu do danych o ruchu i danych dotyczących lokalizacji (innych niż dane umożliwiające jedynie identyfikację) w związku z zapobieganiem, dochodzeniem, wykrywaniem i karaniem przestępstw kryminalnych może nastąpić na podstawie dyrektywy 2002/58/WE, jeżeli nie chodzi o poważne przestępstwa lub poważną przestępczość, a mianowicie, jeżeli w danym konkretnym przypadku udzielenie dostępu do tych danych – jak można przypuszczać – będzie wiązało się jedynie z pomniejszym naruszeniem w szczególności prawa do ochrony życia prywatnego użytkownika w rozumieniu art. 2 ust. b) dyrektywy 2002/58/WE?

- (¹) Dyrektywa 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotycząca przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej), Dz.U. 2002, L 201, s. 37.
- (²) Sprawy C-203/15, Tele2 Sverige; C-698/15, Watson i in.; sprawy połączone C-511/18, C-512/18 i C-520/18, La Quadrature du Net i in.; C-207/16, Ministerio Fiscal oraz C-746/18, Prokuratuur.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Köln (Niemcy)
w dniu 8 kwietnia 2022 r. – Postępowanie w przedmiocie grzywny przeciwko BW**

(Sprawa C-246/22)

(2022/C 276/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Obwiniony: BW

Uczestnicy postępowania: Staatsanwaltschaft Köln, Bundesamt für Güterverkehr

Pytanie prejudycjalne

Czy transport pustych kontenerów do [miejsca załadunku] względnie z [miejsca rozładunku] stanowi nierozdzielny element przewozu załadowanych kontenerów, tak iż przewóz pustych kontenerów jest objęty uprzywilejowaniem transportu pełnych kontenerów w zakresie, w jakim w transporcie kombinowanym są one wyłączone z przepisów dotyczących kabotażu?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 19 kwietnia 2022 r. – postępowanie karne przeciwko GN**

(Sprawa C-261/22)

(2022/C 276/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Procuratore generale presso la Corte d'appello di Bologna, GN

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 1 ust. 2 i 3 i art. 3 i 4 decyzji ramowej 2002/584/WSiSW (¹) należy interpretować w ten sposób, że nie zezwalają one sądowi wykonującemu nakaz na odmowę lub, w każdym razie, odroczenie przekazania matki mieszkającej z małoletnimi dziećmi?